

Vítr to ví

Waldemar Matuška

1. Míle a míle jsou cest které znám,
jdou trávou a úbočím skal.
Jdou cesty zpátky a jdou cesty tam

já na všech s vámi jsem stál.
Proč ale blátem nám kázaly vést
a špínou nám třísnily šat?

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr co právě začal vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jež dál mohli kvést,
spí v hlíně těch práchnivých blat!

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr co právě začal vát.

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč, že se má člověk bát?

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr co právě začal vát.

Ten vítr co začal právě vát,
ten vítr co začal právě vát.